

ΤΙ ΜΑΣ ΓΡΑΦΟΥΝ ΟΙ ΦΙΛΟΙ ΜΑΣ

ΚΑΡΤ-ΠΟΣΤΑΛ

Το φύλλο του «Μπουκέτου» και της «Οικογενείας» τιμάται παρ' ουδ' ἑνός δραχμῆς. Ἡ αὐθαίρετος ὑπερτίμησις του παρὰ τῶν ὑποπρακτορείων ἀπαγορεύεται.

Παρακαλοῦμεν ὄθεν τοὺς ἀγαπητοὺς μας ἀνεγκάσαστε, δοσάκις ὑποπέσει εἰς τὴν ἀπίληψιν των τοιοῦτον τι, νὰ μᾶς τὸ ἀναφέρουν ἀμέσως.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως).

Ἡ ὑπὸ τῶν ἀναγνωστῶν μας ἀποστελλομένη συνεργασία καὶ μὴ συνοδευομένη ὑπὸ δικαιώματος κρίσεως ἐκ δραχμῶν πέντε εἰς γραμματόσημα, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄφιν.

Εὐ. Δρ., Καλάμας. Ἄν προκειται περὶ συγγρόνου ἐκδόσεως, γράψτε σ' ἕναν Ἀθηναῖο ἐκδοτῆ. Ἄν περὶ παλαιᾶς, σὸν κ. Β. Κομπούγιαν, βιβλιοπῶλην, Εὐριπίδου 8. Σ. Β. Γιαννακόπουλον, Ἐνταῦθα. Τὰ δύο τραγοῦδια σας καλὰ καὶ θὰ δημοσιευθῶσιν στὴν οἰκεία στήλη. Βέτα Π. Τὸ «Ἐσρινὸ» καλὸ. Θὰ δημοσιευθῆ. Δ. Σ. Σπηλιόπουλον, Κόρινθον. Ἐκ τῶν ποιημάτων σας κάπως καλὸ τὸ «Σ' ἕνα Ῥόδο...» Θέλει διωξ χτίσιμα καὶ

θὰ γράψετε τέλεια πεζογραφήματα ἐν τὸς ὀλίγου. Τ. Ἀγγελόπουλον, Μεσολόγγι. Εὐχαριστοῦμεν γιὰ τὰ καλὰ σας λόγια. Τὸ διήγημά σας «Τὸ Στοιχειωμένον Σπίτι», καλὸ ὡς ἀρχή. Ἔργασθητε λοιπὸν καὶ αἰεὶ, χωρὶς βιασύνες. Χρ. Ἰωαννίδην. Τὸ «ἔλεος ἐνὸς τραγικοῦ ἔρωτος» ὄχι καλὸ. Ἐπὶ πλέον κακὰ συντεταγμένο. Ἐνα διήγημα πρέπει νὰ εἶνε ἀπογόνον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς. Διαβάστε Ἑλληνικὰ διηγηματογράφους, Ἄκιν Λεκόν, Λάρισσαν. Θὰ σας ἀπαντήσαμεν ἤδη. Θ. Β., Κιάτο. Τὰ ποιήματά σας ὄχι καλὰ. Δημ. Κουρουπέτρογλου, Καβάλλον. Εὐχαριστοῦμεν. Ὅχι χρῆσιμον. Ἀ. Λ. Μικέλην, Ἐνταῦθα. Μὰ γιατί ἐπιμένετε τόσο; Τὸ ἀνευ τίτλου ποιήματά σας, κάθε ἄλλο παρὰ ἐπιτυχῆς εἶνε. Πῶς λοιπὸν καὶ ποῦ νὰ τὸ δημοσιεύσουμε; Ἐδῶ; Τὸ θέλετε σόβαρως; Ναι; Ἐπιμένετε; Ἰδοῦ:

Πέρω τὴν πένα
στὴν πρώτη γέννα
τῆς φαντασίας
ὡς ὁ Μαρσῦας
θ' ἀγωνισθῶ

ἦ θὰ χαθῶ
ἢ θὰ νικήσω
καὶ θὰ σκορπίσω
στὸν κόσμον ὅλον
ὡς ὁ Ἀπόλλων
χειμάρους σοφίας
καθὼς καὶ ἀρμονίας
ἀπὸ τὸν Ἑλικῶνα
στὸν 20ὸν αἰῶνα
θὰ σβῶσω τὴν δόξαν
στὴν τῶσθ μου λόξαν
τῶν κλασικῶν
τῶν ποιητῶν
Ὅμηρον—Βιογίλιου,
Δάντη—Καντίου
φίλος θὰ γίνω
κρᾶσι θὰ πίνω
μετὰ Φωσκόλου
στοῦ Κατακόλου
τ' ὠραῖο λιμάνι
τὸ παιδομάνι
τρέχει ἔσπασιν
νὰ τὸ φαντίσω
μὲ τὰς ιδέας
τὰς τῶσ' ὠραίας
τῆς ἐποχῆς μας
καὶ τῆς ψυχῆς μας
τὸ μουσικὸ
τὸ φαινεῖν
λάμπει σὰν ἄστρο
μέσ' ἀπ' τὸ κάστρο
θὲ νὰ βροντίση
καὶ θὰ σκορπίση
στὸν κόσμον ὅλον
μέχρι τῶν πόλων
τὸ θεῖο φῶς,
τί, πῶς;—

Ἄρην Πάουλ. Ἐγὲτε ἄδικο. Τὸ διηγημά σας δὲν εἶχε ἄλλως ἀνορθογραφίαις. Ἦτο κακόν. Ἄτενον, μὲ παντοία σφάλματα καὶ ἑλλείψεις. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀνορθογραφίαι δὲν ἔγιναν ἀπὸ ἀπροσεξίαν, γιὰτὶ ἔχετε πολλὰς καὶ στὴν ἐπιστολή σας, στὴν ὁποία σας ἀπαντᾶμε σήμερα. Α. Ι. Γ., Λευκάδα. Στείλατε τὸ πρῶτον τοῦ καταλόγου σας, τὸ τοῦ Ὀδῦκα καὶ θὰ λάβετε 50 δραχμ., καὶ τὰ ἔξοδα τῆς ἀποστολῆς. Ἐπίσης θὰ μᾶς ὑπογράψετε ἂν μᾶς βρῆτε σὸ ἴσθι σας καὶ ἄλλα παλαιὰ βιβλία, μὲ τὸ ἀξίωματον, ἐνωεῖται, γιὰ τοὺς κόπους σας. Ε—Δ. Ν. Π., Κέρκυραν. Εὐχαριστοῦμεν θερμῶς, ἀλλὰ ἐπὶ τοῦ παρόντος εἰμεθα ἀπόλυτως πλήρεις. Ἀργότερα ἴσως...

ΣΕ ΚΑΘΕ ΦΟΡΕΜΑ ΤΟ ΓΑΝΤΙ ΤΟΥ

«Φιλτάτη μου Ἀνθοδέσμη (καθὼς οὐκ εἰθισμένοι εἴμεν ταῖς δημοτικαῖς ἐπωνομασίαις) ἀποστέλλω τῷ εὐδῶσφ ὑμῖν περιοδικῶ ἀπάνθισμά τι τῆς ποιητικῆς ἡμῶν βλαστήσεως, ὅπερ εὐχόμεθα ἰδεῖν δημοσιευόμενον ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ στήλῃ τῶν μὴ βαρβάρων (πᾶς μὴ Ἑλλην βαρβάρως) ποιητῶν ὡς ἀνθος ἄντα ξίως μεταρτυεῦθῆν ἐν τῷ ἐπιλέκτῳ ἀνθῶνι τοῦ ὑμετέρου περιοδικοῦ».

Ἄλλὰ καὶ τὸ ποιήματά σας μὲ τὸν τίτλον «Ῥητόν», εἶνε ἀνάλογο τῆς ἐπιστολῆς σας, φίλε κύριε. Καὶ ἰδοῦ: Παρηήλθον φρεῖ! ἀπατηλοὶ οἱ χροῖ (νοὶ τῶν ἐρώτων, Καὶ γέρον, νῦν ἀναπολῶ τὸ σῶμα τῶν νεανίδων, ποῦ ἠγάπησα—παρ' (ὡν ἀντεγαλήθην, Καὶ ὦν καὶ τὰ δῶματα ἐτάφη—(σαν εἰς λήθην. Ζητῶ νὰ εὖρω αἷτια τῆς τότε (διαγωγῆς μου, (Καὶ πῶς ἀπεμπολόκα ὄραμα τῆς (ψυχῆς μου) Καὶ εὖρων λόγους πᾶμπολλους, (δεδικαιολογημένους, Ἄπατας—ψευδή, τέρατα βαθεῖς (πεφτυεμένους, Ἐν τούτοις πάντων—λόγος εἰς (—ρητόν τῶν παλαιοφύτων: Ἄσυμφωνία, ὡς εἰρησθαί, ἐκά(τερον τῶν χροῖτων.

Καὶ εἰς ἄλλα μὲ ὕλειαν λοιπόν! Χ. Σταυροῦλην, Ἐνταῦθα. Καὶ τὰ ὑπόλοιπα ποιήματά σας ὄχι καλὰ. Ἰδοῦ π.χ. ἕνα ἐξ αὐτῶν:

Νὰ προσπαθῆς μὲ τρόπο ἀνάρμο(στο

δῆλον—νὰ σὲ ξευτελίξῃ
διὰ νὰ σὲ γνωρίζῃ—
αἰσχος εἶνε ἀφάνταστο,
κρυφὰ νὰ ξελογιάξῃς
καὶ μὲνα δὲν μὲ ἀκάξεις!
Πολλὰς φορὰς ἂν καὶ σ' ἀγά(πησα

καὶ ἂν σ' ἀγαπῶ ἀκόμα—
κλειστὸν ὄμορφόν σου στόμα,
γιατὶ σὲ ἀπαράτησα...
δὲν σοῦ μιλῶ καθόλου
ναί; Πᾶστα τοῦ διαόλου!

Λορέλαϊ, Ἐνταῦθα. Τὸ διήγημά σας «Ὁ Νόθος» δεῖχνει ἀναμφοβήτη τὴν πρόοδο καὶ ἰκανοποιητικὴν ἐξέλιξιν. Ἔργασθητε μὲ θάρρος καὶ ἐλπίδα καὶ

τὸ γάντι ἔγινε τὸ ἀπαραίτητο συμπλήρωμα μᾶς ἀρτίας ἐμφανίσεως.

Τελευταίως ἐλαιοναρσίθη μὲ ἐπιτυχία στὸ Παρίσι τὸ γάντι assorti στὸ φόρεμα καὶ στὸ καπέλλο, μὲ μανσέτα ἀπὸ τὸ ἴδιο ὕφασμα τοῦ φορέματος.

Τὴν κατασκευὴν αὐτῶν τῶν γαντιῶν ἀναλαμβάνει τὸ εἰδικὸν κατάστημα γιὰ γάντια

“LE GANT,, ΣΤΑΔΙΟΥ 3

Ἡ κ. Μαρίκα Γαροφαλλίδου παρακαλεῖ θερμῶς τὸν ἐν Αἰγύπτῳ κύριον, ὅστις εἶχε τὴν κλωστήνην νὰ τῆς γράψῃ καὶ νὰ τῆς δώσῃ πληροφῶριαν σχετικῶς μὲ τὸν σύζυγόν της, νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν διέθυθονσιν τούτου ἢ τὴν ἰδικὴν του ἀπ' εὐθείας πρὸς τὴν ἰδίαν, εἶτε πρὸς τὸ περιοδικὸν μας.